

KØGE KLASSISK

**3. marts 2019 kl. 15:00
på Teaterbygningen i Køge**

Trio Vitruvi

**Clara Schumann (1819-1896): Klavertrio i g-mol op. 17
Franz Schubert (1797-1828): Klavertrio nr. 1 i B-dur, op. 99
D.898**

PROGRAM

Trio Vitruvi

Trio Vitruvi har spillet sammen siden sommeren 2013, hvor de havde deres tyske debut på Mecklenburg-Vorpommern Festspiele "Junge Elite". Efter studier hos deres mentor, professor Tim Frederiksen, vandt de både 1. pris og publikumsprisen ved P2's Kammermusikkonkurrence 2014 og kort tid efter 1. pris ved Jurmala International Music Competition i Letland.

Trio Vitruvi har siden 2014 været en del af European Chamber Music Academy (ECMA), med studier hos professor Hatto Beyerle (Alban Berg Kvartetten). Trioen har optrådt i hele Europa, Rusland og Kina, i koncertsale som bl.a. Wigmore Hall, Mariinskij Teatret, Salle Cortot Paris, Tivolis Koncertsal og Schloss Grafenegg. Trioen spillede Beethovens Trippelkoncert med Adam Fischer og Danmarks Underholdningsorkester i november 2015.

Trio Vitruvis debutplade med Schuberts sene mesterværker for klavertrio er netop indspillet, med udgivelse 17. april 2018 i Carnegie Hall. Trioen har i år grundlagt festivalen Kammerballetten, der får premiere på Takkelloftet, Det Kongelige Teater, 15.-16. August. Kammerballetten fejrer kammermusik med nye koreografier for ballet skabt dertil.

For nylig blev Trio Vitruvi tildelt Statens Kunstfonds 'Den Unge Elite'. Endvidere har Augustinus Fonden støttet trioens instrumentlån: Jacob la Cour spiller på en Giovanni Battista Ruggeri, Cremona 1700, og Niklas Walentin spiller på en Joannes Franciscus Pressenda / Q. Raphael, Torino 1837.

Augustinus Fonden er også hovedsponsor for Kammerballetten og valgte sidste år at støtte trioens økonomi gennem de næste tre år i anledningen af fondens 75-års jubilæum.

Trio Vitruvi er: Niklas Walentin, violin, Jacob la Cour, cello, og Alexander McKenzie, klaver

Medvirkende

Trio Vitruvi: Niklas Walentin, violin
Jacob La Cour, cello
Alexander McKenzie, klaver

Program

Clara Schumann: Klavertrio i g-mol op. 17 nr. 3
(1819-1896)
I Allegro moderato
II Scherzo. Tempo di menuetto — Trio
III Andante
IV Allegretto

Pause

Franz Schubert: Klavertrio nr. 1 i B-dur op. 99 D. 898
(1797-1828)
I Allegro moderato
II Andante un poco mosso
III Scherzo. Allegro
IV Rondo. Allegro vivace

Clara Wieck Schumann

F. 13. september 1819 i Leipzig, d. 20. maj 1896 i Frankfurt a.M.

Clara Schumanns betydning for 1800-tallets tyske musik, i særdeleshed klavermusik, kan dårligt overvurderes. Ud over selv at være vidunderbarn og senere blive en af sin tids førende pianister komponerede hun allerede fra tiårsalderen en lang række værker, så godt som alle for eller med klaver, hvoraf klavertrioen fra 1846 har status som et af de væsentligste.

Hun var datter af pianisten Friedrich Wieck og sopranen Josephine Wieck og voksede efter forældrenes skilsmisse i 1824 op hos faren, der usædvanligt i forhold til datidens kvindesyn iværksatte en ambitiøs og omfattende musikuddannelse for hende som både pianist og komponist. Af samme grund var Friedrich arg modstander af hendes ægteskab dagen før sin 21-års fødselsdag med hans egen elev og protegé, den ni år ældre pianist og komponist Robert Schumann (1810-1856).

I senere musikhistorisk skrivning er hun forudsigeligt nok ofte kommet til at stå i skyggen af sin berømte ægtemand og hans hektiske og omskiftelige karriere. Sandheden er dog adskilligt mere nuanceret.

Ikke blot fødte hun nemlig Robert otte børn; det var i høj grad også hendes fortsatte pianistkarriere og organisationstalent, der var det økonomiske grundlag for følelsesmennesket Roberts muligheder for at komponere. Som den mest skoledede pianist af dem kom hun ligeledes til at spille en væsentlig rolle for såvel udviklingen som udbredelsen af hans klavermusik.

Omvendt betød ægteskabet i første omgang heller ikke, at hun opgav sin egen komponistvirksomhed. Det gjorde hun bemærkelsesværdigt nok først efter Roberts sindssyge og efterfølgende død i 1856; så godt som alle hendes værker er fra før dette tidspunkt.

Resten af livet helligede hun sig til gengæld en omfattende karriere som udøvende pianist og pædagog, blandt andet i mangeårigt samspil med datidens største violinist, Joseph Joachim (1831-1907), og som lærer ved Hoch-konservatoriet i Frankfurt am Main. Ligeledes opretholdt hun et nært venskab med Roberts unge protegé Johannes Brahms (1833-1897) og skal have været den første til at opføre musik af Brahms offentligt.

Til forskel fra mange samtidige klavervirtuosers ofte nonchalante tilgang til det musikalske forlæg var hun tillige en af de første fortalere for absolut loyalitet over for nodebilledet og komponistens intentioner. Til gengæld var hun fuldstændig afvisende over for de mere radikale strømninger i datidens tysk-østrigske musik såsom Richard Wagners musikdramaer (hun kaldte Tristan og Isolde for ”det mest afskyelige, jeg har set og hørt i mit liv”).

Hun spillede sin sidste offentlige koncert den 12. marts 1891. Fem år senere døde hun af et slagtilfælde, 76 år gammel, og blev begravet i Bonn ved Roberts side.

Franz Schubert

F. 17. januar 1797 i Wien, D. 19. november 1828 i Wien.

Schubert tilbragte stort set hele sit korte ungarleliv i omegnen af Wien og oplevede ikke i sin levetid den store anerkendelse uden for en ret snæver kreds. Den mest dramatiske begivenhed i hans tilværelse synes at have været, da han sammen med sin kreds af musikalske venner blev arresteret i 1820 og uberettiget mistænkt for revolutionære aktiviteter.

Som om han overhovedet havde tid til den slags. For trods en aktiv komponistkarriere på ikke meget over femten år efterlod Schubert sig en nærmest naturstridigt kolossal produktion inden for alle datidens genrer – foruden over 600 sange, hvoraf mange nærmest har fået status som folkesange, også både symfonier, messer, strygekvartetter og klaversonater, kammermusik for mange forskellige besætninger og sågar en halv snes mere eller mindre ambitiøse sceneværker.

Langt hovedparten af navnlig værkerne for større besætninger blev da også først opført længe efter Schuberts død som følge af en aktiv indsats fra yngre kolleger som Felix Mendelssohn-Bartholdy, Robert Schumann og Johannes Brahms. Mange af hans væsentlige værker er sågar efter datidens standard meget lange – hvor eksempelvis kun relativt få af Beethovens instrumentaltværker passerer en spilletid på meget over en halv time, er det hos Schubert reglen snarere end undtagelsen.

Samtidig er Schuberts store instrumentaltværker ikke bare lange. De er tit lange på en helt speciel måde, hvor tiden nærmest synes at gå i stå og de svævende temaer mere kredse om sig selv end bevæge sig ret mange steder hen.

Det gælder også i vidt omfang de to klavertrioen i henholdsvis B-dur og Es-dur fra Schuberts sidste leveår. De blev oprindeligt trykt som henholdsvis opus 99 og opus 100, men har i Deutsch-fortegnelsen over Schuberts værker henholdsvis nummer 898 og 929.

Så indimellem eller samtidig med de to store, helstøbte klavertrioen har den dødssyge Schubert altså i 1827-1828 stadig nået at få omkring 30 andre, mere eller mindre gennemarbejdede værker fra hånden. Det er på sin egen måde også en form for revolutionær virksomhed.

Værknoter: Jakob Levinsen

Køge Klassisk

Website: koege-klassisk.dk

FB: Køge Klassisk

Køge Klassisk har til formål at fremme kendskabet til og glæden ved klassisk musik, herunder nyere musik. Til dette formål afholder foreningen koncerter og andre musikoplysende aktiviteter for både børn, unge og voksne.

Medlemskab af foreningen er mod et årligt kontingent åbent for alle. Kontingentet fastsættes af generalforsamlingen og er pt. 150 kr årligt. Ønsker du at være medlem, bliver du det ved at indbetale 150 kr og på indbetalingen angive dit navn og andet info. Husk email-adresse!

Beløbet indsættes på konto: reg. 5368 konto nr. 243874

Foreningen tegnes af formand René Ljunggren, næstformand Karen Vestergård og kasserer Per Dybro Sørensen.

Køge Klassisk's koncerter er støttet af:

AUGUSTINUS FONDEN

STIFTET 25. MARTS 1942

KØGE KOMMUNE

**STATENS
KUNSTFOND**

SKILTEMAND

